

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 291/2026
12.03.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлане Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Гордане Којић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Врховног суда Немањом Симићевићем, записничарем, у кривичном предмету малолетног, сада пунолетног АА, због продуженог кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. у вези члана 33. и 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца малолетног, сада пунолетног АА, адвоката Катарине Кесић, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Зрењанину Км.бр.50/24 од 06.11.2025. године и Квм.бр.255/25 од 08.12.2025. године, у седници већа одржаној дана 12.03.2026. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца малолетног, сада пунолетног АА, адвоката Катарине Кесић, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Зрењанину Км.бр.50/24 од 06.11.2025. године и Квм.бр.255/25 од 08.12.2025. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Зрењанину Км.бр.50/24 од 06.11.2025.године родитељу малолетног АА, његовом оцу ББ, на име трошкова за ангажованог браниоца адвоката Катарине Кесић, у предмету тог суда Км.бр.50/24 досуђен је износ од 571.500,00 динара на име награде за одбрану малолетног и износ од 11.430,00 динара на име паушала. Истим решењем је обавезана Република Србија-Виши суд у Зрењанину да наведени износ у року од 60 дана од дана правноснажности решења, под претњом принудне наплате, сходно специјалном пуномоћју, исплати браниоцу малолетног АА, адвокату Катарини Кесић на њен текући рачун.

Решењем Вишег суда у Зрењанину Квм.бр.255/25 од 08.12.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца малолетног АА изјављена против решења Вишег суда у Зрењанину Км.бр.50/24 од 06.11.2025. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости је поднела бранилац малолетног, сада пунолетног АА, адвокат Катарина Кесић, због

повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, преиначи побијано другостепено решење тако што ће усвојити жалбу браниоца од 19.11.2025. године изјављену против првостепеног решења и малолетном, сада пунолетном АА на име трошкова одбране досуди укупан износ од 698.700,00 динара или да укине наведена решења и списе предмета врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и, у седници већа коју је одржао без обавештавања јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва и браниоца малолетног, сада пунолетног АА, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП бранилац малолетног, сада пунолетног АА, адвокат Катарина Кесић у захтеву за заштиту законитости истиче да је приликом одлучивања суд повредио одредбу члана 10. став 3. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката (Сл. Гласник број 43/2023 и 56/2025) која прописује да се висина награде за рад адвоката утврђује према важећој тарифи у време обрачуна. По оцени браниоца, суд је дао погрешан обрачун предузетих радњи, јер је као вредност једног поена узео износ од 45,00 динара, иако се вредност поена утврђује према важећој тарифи, а што износи 50,00 динара, а како је накнада трошкова извршена дана 28.10.2025. године, те како је у том моменту сагласно члану 15. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад браниоца вредност једног поена износила 50,00 динара, та вредност се морала користити приликом обрачуна трошкова браниоца.

Одредбом члана 262. став 1. ЗКП је прописано да ће се у свакој пресуди или решењу које одговара пресуди одлучити ко сноси трошкове поступка и колико они износе, а ставом 2. истог члана прописано је да ако недостају подаци о висини трошкова, посебно решење о висини трошкова донеће председник већа или судија појединац када се ти подаци прибаве.

Чланом 11. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС“ 43/2023, 56/2025) је прописано да судови, јавна тужилаштва, јавни бележници, јавни извршитељи, органи државне управе и локалне самоуправе и други органи када одлучују о трошковима поступка, примењују тарифу која важи у време доношења одлуке о трошковима поступка.

Решењем Вишег суда у Зрењанину Км.бр.50/24 од 03.12.2024. године, које је постало правноснажно дана 06.02.2025. године, према малолетном АА је због продуженог кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. у вези става 33. и 61. КЗ изречена васпитна мера - да се без накнаде укључи у рад хуманитарних организација или у послове социјалног, локалног или еколошког садржаја, с тим да малолетник ради 20 часова у трајању од три месеца, али тако да рад не омета његово школовање или запослење. Истим решењем је на основу члана 79. став 1. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити

малолетних лица одређено да трошкови поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Бранилац малолетног, сада пунолетног АА, адвокат Катарина Кесић је дана 28.10.2025. године поднела захтев за накнаду трошкова кривичног поступка, о ком захтеву је одлучено побијаним решењима.

Дакле, одлука о трошковима кривичног поступка донета је пре измена Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката објављених у „Службеном гласнику РС“ 56/2025 од 27.06.2025. године, које су ступиле на снагу дана 05.07.2025. године (јер је решење Вишег суда у Зрењанину Км.бр.50/24 којим је одлучено о трошковима кривичног поступка донето дана 03.12.2024. године и постало правноснажно дана 06.02.2025.године) па Врховни суд налази да је правилан закључак изнет у побијаним решењима да окривљеном на име ангажовања браниоца, адвоката Катарине Кесић, за обављене процесне радње припадају трошкови кривичног поступка по Адвокатској тарифи која је важила у време доношења одлуке о трошковима, а то је Тарифа о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката објављена у „Службеном гласнику РС“ 43/2023 од 26.05.2023. године, која се примењује од 03.06.2023. године, а не по њеним накнадним изменама, како то бранилац неосновано наводи у захтеву, те да су самим тим нижестепени судови правилно поступили када су приликом обрачуна трошкова поступка као вредност једног поена узели износ од 45,00 динара.

Поред наведеног, која ће се Тарифа применити у конкретном случају зависи од времена када је донета одлука којом је одлучено ко сноси трошкове кривичног поступка, а не када је поднет захтев за накнаду трошкова, а како то бранилац истиче у поднетом захтеву.

Самим тим, Врховни суд налази да доношењем побијаних решења није учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, на коју се неосновано указује поднетим захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног.

Са свега изложеног, на основу одредаба члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Немања Симићевић, с.р.

Председник већа-судија,
Светлана Томић Јокић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић